

Kapcsolatok Kiss Tibor Noé *Inkognitó* című regényében

2010-ben megjelent Kiss Tibor Noé első regénye, az *Inkognitó*. A műben megszólaló személyiség törekszik saját identitásának megszilárdítására, miközben fokozatosan felfedezi, hogy személyisége decentralizált elemeket tartalmaz. A posztmodern elméletek a szubjektum decentralizált jellegére hívják fel a figyelmet, míg a feminista kritika kénytelen egységes énképpel rendelkezni az érdekképviselet megvalósításának céljából. A két elmélet között húzódó ellentét éppen ezért párhuzamba állítható a regény narrátorának személyiségével. Az előadás az említett ellentmondásra helyezi a hangsúlyt.

Gilles Deleuze és Félix Guattari *Mille Plateaux* című írásukban a hagyományos nyugati gondolkodásmód kritikáját nyújtják, s kifejtik a rizóma-elméletet. A szerzőpáros a hierarchikus gondolkodási séma helyett a rizóma-elmet javasolja. A rizóma egy burjánzó, komplex szerveződés, nincs eleje és vége, nincs kiindulási pontja és egy meghatározott célja; kapcsolatok, fúziók összessége, egy szabálytalan rendszer, amely dimenziókból áll. A rizómának közepe van, onnan növekszik, sokszorozódik mindenféle irányba, beláthatatlanul. A rizóma vonalak sokasága, egy térkép: mindig ad lehetőséget a kapcsolódásra, módosítható, átírható; többszörös be- és kilépési lehetőséget biztosít; egy struktúra nélküli tömeg, egy sokféleség, multiplicitás, s folyamatként, mintsem statikus állapotként értelmezhető. Az előadás a rizóma szerint szerveződik: mellőzi a hierarchikus felépítést, s az *Inkognitó* című regényt kapcsolatok rendszerében igyekszik értelmezni. Az előadás tehát rizómaként (térképként) működik, a térkép belépési pontját a feminista kritika és a posztmodern elméletek között húzódó ellentét adja. Minden további értelmezési szempont a rizóma egy-egy vonalának tekinthető, valamint az és-és-és kötőszó alapján szerveződik.

Az előadás értelmezi többek között a megnevezés szerepét, és rávilágít arra, hogy a regény elbeszélője milyen prózapoétikai eszközökkel mutatja be létezésének börtönszerű jellegét. Megvizsgálom az *Inkognitó* narrátora és az őt körülvevő környezet szoros kapcsolatát, s bemutatom, hogy ez a közeg hogyan nyer többletjelentést a regényben. Végül elemzem a regényben színre vitt kommunikációképtelenséget is.

A kutatás hiánypótló, amennyiben – legjobb tudomásom szerint – Kiss Tibor Noé művéről még nem született átfogó elemzés. A kutatás a regény értelmezésében új nézőpontok és horizontok felé nyithatja meg az utat.